

[Lawaetz]

ti tv. Men jo mere man strammer, jo mere tvinger man folk til at finde nogle udveje.

Jeg vil godt sige som en almindelig bemærkning, og det er sagt før i dag: skulle man ikke spare lidt på krudtet med hensyn til ændring af de i forvejen indviklede skatteminister en dag kommer igennem med deres store skattereform, som vi har hørt om til trivialitet. Efter min opfattelse skulle vi spare noget af det, vi foretager os lige nu, og så prøve at få lidt bund i tingene fremfor det evige lapperi.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi kunne nu godt finde mere outrerede eksempler på, hvordan skattelovene virker »i samvirke« – for at bruge det socialdemokratiske udtryk. Hvis vi nu inddrog formueskatten for aktieudbytter, ville vi få et temmelig nedslående resultat for den enkelte skatteyder.

Det forslag, vi behandler her, L 77, omfatter to bestemmelser. Den ene drejer sig om behandlingen af bankers og andre pengeinstitutters med fleres egne obligationslån og bygger på, at man har en højere indfrielseskurs for disse obligationer end den kurs, der blev brugt ved udstedelsen af obligationerne. Den anden bestemmelse omfatter gevinst og tab ved kursforskelle omfattende skatteydere, der samvirker. Og så indholder forslaget en bestemmelse om, at det træder i kraft efter den 23. november – sådan må det nærmest opfattes.

Jeg kan sige om den første bestemmelse, om, at vi skal sætte ind over for disse garanterede kursgevinster, der jo er skattefrie for egne obligationer, at den er vi positivt indstillet over for. Jeg skal vende tilbage til ikrafttrædelsesbestemmelserne.

Jeg kan føje til, at når vi griber ind over for den slags meget sikre kursgevinster, hvad enten de er garanteret af bank eller sparekasse eller af et aktieselskab i øvrigt, kan jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi her støder sammen med det, der sker med statsobligationerne. Statsobligationerne havde jo oprindeligt en meget dubiøs regel om, at man godt kunne låne til at sikre sig skattefrie kursgevinster. Det lykkedes at få det pillet ud, selv om, hvis jeg ikke husker galt, hr. Heinesen meget stejlt holdt på, at man skulle

kunne låne og derved trække renterne fra til at sikre sig skattefrie kursgevinster. Det er i virkeligheden kun et lille område, vi rammer ved dette indgreb. Nu har vi jo haft lidt forskellig politik med hensyn til renten på disse statsgældsbeviser eller statsobligationer. Den har svinget mellem 8 og 12 pct. og er nu nede på 10 igen. Jeg ville mene, det var rimeligt, hvis der ikke indtræder et yderligere rentefald, at den næste emission af statsobligationer vendte tilbage til 12 pct. for ikke at sige: ja, vi lukker for, at I kan få det hos bankerne, men I kan nemt få det hos staten, og det er jo lige så sikkert.

Må jeg endelig sige lidt om den anden bestemmelse, som jeg ikke i dag kan give tilslutning til, idet den er så tilpas vag og ubestemt, at man ikke rigtig ved, hvad det er, man rammer. Man bruger ordet samvirke. Jeg kan forstå af det hele og har sikret mig, at det samvirke, der finder sted i et aktieselskab, ikke skal rammes. Kun hvis to aktieselskaber samvirker, skal det rammes. Jeg kan jo nok også forstå, at det, man især vil ramme, er disse anpartsselskaber, kommanditselskaber, men det er vist ikke så vanskeligt at omgå bestemmelsen, sådan som den er udformet. Jeg kan i hvert fald i dag skimte to muligheder.

Der vil være den mulighed, at man individualiserer de obligationslån, der er tale om. Gør man det, er der ikke tale om samvirke mere. Og når aktieselskaber ikke er omfattet, har man en endnu snedigere udvej, som man måske nu har fået inspiration til at tage op i forbindelse med den leasing, der fortsat vil være tilladt, når vi har fået gennemført skatteministerens forslag, nemlig at man lægger obligationerne i et aktieselskab, så de kommer til beskatning dér.

Jeg mener, at denne regel ikke er så gennemtænkt, at den egner sig som grundlag for lovgivning, og derfor kan jeg ikke være med til at gennemføre den. Men vi har jo altid muligheden for at dele lovforslaget i et A og et B. Og endvidere, da den jo skal have rækkevidde bagud: er man ganske sikker på, at der ikke omgående vil forsvinde en række notater om forhold og køb og sådan noget, der er fem år gamle? For det er jo betingelsen for regnskaber over for skattevæsenet.

Må jeg endelig sige om ikrafttrædelsesdatoen, at den ikke er så præcis, at den kan bruges. Jeg mener nok, at vi kan definere det